

[Morten Lange.]

stater retter sig efter rekommandationer; det er den slags smuthuller, man er nødt til at lave for at opnå enstemmighed, og det retter de hæderlige underskrivere sig efter. Det havde altså været ganske unødvendigt at give os oplysninger om det, for det vidste vi godt i forvejen. Jeg tager dette dokument som en klar tilkendegivelse af, at professor Ross stadig har den opfattelse, han også har fremsat over for pressen.

Hvad endelig spørgsmålet om ekspropriation angår, ja, så har vi så sandelig også skullet ulejlighes med at tage dette spørgsmål op. Jeg forstår udmærket godt, at den højtærede minister her har spurgt de juridiske fakulteter, for det er jo et spørgsmål, der har direkte at gøre med lovens gennemførlighed. Hvis der med rette kan tales om en ekspropriation, er der jo en udskydelsesmulighed, og den synes man at fortolke ret bredt. Det skete endog med hensyn til de islandske håndskrifter, og på den måde kan man selvfølgelig sikre sig.

Jeg forstår udmærket godt, at det ærede medlem hr. Ib Thyregod nu fralagde sig så meget ansvar som vel muligt for, at disse erklæringer var kommet frem som et testimonium paupertatis for forespørgerne. Jeg synes ærlig talt, at vi godt kunne have sparet de ærede kolleger for dette.

Jeg har forstået på de taler, som er blevet holdt fra oppositionens side, at når man ikke kan få en legal privatsender, vil man i hvert fald ikke kriminalisere den illegale, men jeg må indrømme, at jeg ikke kan se, at de to ting har noget med hinanden at gøre. Vi står over for en form for radiospredning, som ifølge international tradition må være illegal, og vi har ikke nogen anden vej at gå end at sørge for, at den også bliver det efter dansk ret.

Et spørgsmål, som i virkeligheden efter min mening måske kunne have trængt til en nærmere affiling, og som det måske kunne have været interessant at se på, men som vi ikke har fået tid til at tage os af på grund af alle disse interessante diskussioner om folkeretten, er, om strafferammerne nu netop var de rigtige; men da de dog er forholdsvis milde, har jeg ikke ment, at det var ulejligheden værd at tage problemet op til finbehandling.

Det eneste, der derefter står tilbage for os at få lidt nærmere rede på — og her er jeg helt sikker på at den højtærede minister vil hjælpe os — er simpelt hen at få en, skal vi sige antydning af, hvilke tanker man har angående ikrafttrædelsen. Jeg har forstået, at det vel må klares på den måde, at der bliver et samarbejde mellem den svenske og den danske højtærede minister for offentlige arbejder om sagen. Men vi ville dog gerne, inden vi skrider til aktion, have en forsikring om, at det stillede ændringsforslag i hvert fald ikke giver den højtærede minister anledning til at udskyde denne sag fuldstændigt. Vi går ud fra, at den fuldmagt med hensyn til ikrafttrædelse, der gives ministeren, kun skal åbne mulighed for en koordinerings- og afviklingsperiode og ikke for dispensation i det uendelige.

Som det vist fremgår med al ønskelig tydelighed af, hvad jeg har sagt, kan vi stemme for lovforslaget og det stillede ændringsforslag, og vi håber på, at vi derigennem får skabt mere rationelle forhold i vor æter.

Grøndahl: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Arne Bertelsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne fremføre nogle bemærkninger til lovforslaget. Jeg vil også gerne med formandens tilladelse citere professor Ross' memorandum af 12. maj, hvor der står på side 5, næstnederste linje:

„En lovgivning som den påtænkte sker altså ikke til opfyldelse af nogen international forpligtelse, men til varetagelse af nationale interesser.“

Vi har aldrig troet på, at der forelå nogen international forpligtelse, og kan for øvrigt heller ikke se, at der i øjeblikket foreligger forhold, som kræver indgreb til varetagelse af nationale interesser. Hvorfor så gribe ind over for en virksomhed, som ikke i øjeblikket tynger på statens budget, for at erstatte denne virksomhed med en statsdrevne, såkaldt melodiradio, som i hvert fald i første omgang vil koste 2 mill. kr. og i det lange løb formentlig mere? Alle disse internationale og nationale påskud, som er blevet fremført direkte eller indirekte, er jo det rene omsvøb. Hvorfor ikke sige ærligt og lige ud: det irriterer os i stats-